

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Ἡ ἀσφάλεια τῶν κατοίκων ἐν Ἡπείρῳ εἶνε προβληματική ἐπὶ συνεχεῖς ἤδη ἐβδομάδας δημοσιεύμεν ἐγκληματικὰς πράξεις, αἵτινες περιτρώουσιν καθίστασι τοὺς κατοίκους καὶ ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ ἐκπατρίζωνται. Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶνε ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν παλαίους μόνον κατὰ τῶν ληστῶν ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἀποστέλλονται πρὸς καταδίωξιν τῶν. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον γνωρίζουσιν ὅτι εἰ λησταὶ εἶνε κακοῦργοι καὶ προσπαθοῦσι νὰ προφυλαχθῶσι κατ' αὐτῶν. Τί ὅμως νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων τὰ ὁποῖα ἐνῷ ἐξέρχονται πρὸς φρούρησιν τῆς τάξεως διαπράττουσι μεγαλύτερα ὄργια ; Συλλαμβάνουν καὶ κακοποιῶν ἀθώους πολίτας, αὐτοὺς τοὺς μουχταροδημογέροντας τῶν χωρίων, πρᾶττουσι δὲ τοῦτο ὅπως τοὺς ἐξαναγκάσωσι νὰ λάβωσι χρήματα. Εἶδομεν κατωτέρω τί ἐπραξάν εἰς Κρετσούνιστα, Γρανιτισπούλα κτλ. τὰ ὁποῖα ἐφορολόγησαν διὰ νὰ μὴ ὀδηγήσωσιν εἰς τὰς φυλακάς Ἰωαννίνων τοὺς διηθεν ὑπόπτους. Εἶδομεν τί πρᾶττουσι τὰ ἀποσπάσματα εἰς τὰ χωρία τῶν Φλιατῶν καὶ τοῦ Δελβίνου καὶ ἐρωτῶμεν ἂν δὲν εἶνε αἴσχος διὰ τὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων ἡ τοιαύτη κατάστασις ; Τί πράττει ὁ Ὄσμαν πασᾶς ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως ; Ὅποια μέτρα ἔλαβεν ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας χωρικῶν. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς αὐτὸν διότι περὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς πρὸ πολλοῦ γνωρίζουσιν ἐν Ἡπείρῳ ὅτι ἀγαπᾷ ὀλίγον τὰ φιλοδωρήματα καὶ συνεπῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἐξ αὐτοῦ καλόν τι.

Οἱ παθόντες καὶ οἱ κατατρυαννύμενοι δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ παραπονεθῶσι. Φοβοῦνται μήπως παθῶσι χειρότερα. Διὸ ὑφ' ὅσων ἡμεῖς φωνῇ ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἰδωμεν ὁποῖα μέτρα θὰ ληρθῶσι κατὰ τῆς βαρβάρου καὶ ἀποτροπαίου διαγωγῆς τῶν ἀποσπασμάτων.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

25 Μαΐου 1899

Τὰ διάφορα ζητήματα. — Αἱ ἀγγαρεῖαι. — Μεταφορὰ πολεμοφοδίων. — Ληστεία Λαϊστῆς λίμνης Λαφίστης. — Ὁ Ἰωαννίνων Γρηγόριος ἔξαρχος εἰς Κόνιτσαν. — Αἱ ἄλλαι μητροπόλεις. — Πρέπει νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς Κορυτσά, Ἀργυροκάστρον κλ. Ἕλληνες πρόξενοι. — Ἡ ληστεία Γρανιτισπούλας. — Αἱ πιέσεις τῶν Ἀρχῶν ἀντὶ προστασίας. — Φόνος μοναχάρη.

Διερχόμεθα ἀνοιξιν φυσικῶς μὲν πλουσιοπάροχον εἰς παχέα ἀρνία, εἰς κρέατα πανεύθηνα καὶ καιρὸν δροσερόν, ἠθικῶς δὲ προεινίζουσιν κατάπτωσιν καὶ ἐκφυλισμὸν μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς σπαραγμοὺς διὰ μουχταρίδες μὲ μαλῶματα καὶ δαρμούς δι' ἐκδιητημένους παπάδες, μὲ ἐξάρχους καὶ δεσποτικά ζητήματα. — καὶ ἐν γένει ὁ χριστιανισμὸς ἐνταῦθα, εἰς ὃ ἔχει ἐλευθερίαν

ἐνεργεῖαν, ἐδείκνυε ὅλην τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ ὅλας τὰς κακίας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὅτε πρῶτα τινὰ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐνέσκηψαν δύο σοβαρὰ οἰδήσεις ἐμβαλοῦσαι εἰς ἀνησυχίας καὶ σκέψεις πάντας.

Ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ζῶα δι' ἀγγαρείας καὶ εἰδοποιεῖ τὰς κοινότητας νὰ εἶναι ἑτοιμα εἰς τὸ πρῶτον κέλευσμα. — λαμβάνει δὲ ἀπὸ τοὺς Βλάχους τοῦ Μετζίτις τριακόσια τοιαῦτα ἵνα μεταφέρωσι πολεμοφοδία.

— Λησταὶ περὶ τοὺς 30 ἀποτελούμενοι ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στρώματα τὰ ἐμποιοῦντα τρόμον εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἀπέβησαν εἰς Μουρσί καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ εἰς Τσαμαντὰ τῆς Τσαμουρίας παίρνουν ψωμί. — Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐνέσπειρε φόβον καὶ ἐν ἀκαρεῖ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐξ Ἀργυροκάστρου στέλλονται ἵνα καταδιώξωσιν αὐτοὺς καὶ διασχίζουσι τὴν χώραν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

— Τὰ ζῶα τῆς ἀγγαρείας θὰ μεταφέρουσιν ὅπλα νέου συστήματος Μάουζερ ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Ἀργυροκάστρον καὶ λοιπὰς πόλεις ὅπως ὡς λέγουσι διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐφέδρους, ἵνα ἐκγυμνασθῶσι καὶ εἰς τὸ ὅπλον τοῦτο.

— Εἰς Λαϊστὴν χωρίον τοῦ Ζαγορίου εἰσῆλθον ἄλλοι λησταὶ καὶ ἐλῆστευσαν οἰκοκύρην τινα λαθόντες καὶ ἐπιπλά τῆς χρήτης χρήσεως. Καὶ ἀλλαχθὲν ἀγγέλλεται ὅτι ἐνεφάνησαν ληστρικά σώματα. εἰς ταῦτα ἂν προσθέσωμεν ὅτι οἱ σύνοικοι ἡμῶν ὀθωμανοὶ εἶναι ὀπλισμένοι μὲ Μαρτίνη, πολιοῦσι Γκρά χωρὶς κανεῖς χριστιανὸς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀγοράσῃ, διότι γίνεταί ἀμέσως κατ' οἶκον ἔρευνα, καὶ ἤδη λαμβάνουσι καὶ Μάουζερ, ἔχετε εἰκόνα τῶν 400 χιλιάδων χριστιανῶν Ἡπειρωτῶν, λέγω 300 χιλ. διότι κατ' ἐπίσημον ὀθωμανικὸν Κατάλογον τόσοι εἶναι οἱ χριστιανοὶ ἐκ τῶν 502 χιλ. τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων περὶ ὧν θὰ ἐπανέλθωμεν. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι χάρις εἰς τὰ δραστήρια μέτρα τῆς Κυβερνήσεως θὰ κατασταλῇ ἡ ληστεία καὶ δὲν θὰ ἐρημώσῃ τὸν τόπον τῶν καλῶν στοιχείων, ἅτινα κοσμοῦσι τὴν Ἡπείρον καὶ τιμῶσι τὸ ὄνομα τοῦ Ἡπειρώτου. — διότι ὡς γνωστὸν ἐκάστη ληστεία ἀπομακρύνει τῆς Ἡπείρου τὰ εὐγενέστερα στοιχεία, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ ἐκφυλίζονται, ἂν τυχόν ταξιδεύωσι εἰς Ρωσίαν ἢ Ρουμανίαν.

— Ἡ Κυβερνητικὴ πρόνοια περὶ τοῦ τόπου ἐδείχθη καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Γ. Βασιλειάδου ἐν τῇ λίμνῃ Λαφίστης. Γνωστὸν ὅτι δι' ἔργων καὶ θυσιῶν ὑπερανθρώπων ὁ Βασιλειάδης ἀνέλαβε τὴν ἀποξήρανσιν τῆς ρηθείσης λίμνης. Τὸ ἔργον προχωρεῖ, οἱ περίξ κάτοικοι ἐργάζονται καὶ χορταίνουσι ψωμί καὶ εὐλογοῦν τοὺς παράγοντας τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. ἀλλὰ σὺν τούτοις αὐξάνει καὶ ἡ ἀπληστία τῶν περίξ ἐφεντιδῶν καὶ κυρίων τῶν τσιφλικίων καὶ νοσφίζονται γαίλας. ἐπικαλεῖται τὸ Φιρμάνιον σπεύδει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀναγνωρίζεται τὸ δίκαιόν του καὶ ἤδη ὀρύσσει χάνδακας εἰς τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας του διὰ τὸ ἔργον ἐξ οὗ ἀποζῶσι χιλιάδες ἐργατικοῦ κόσμου.

— Ὁ κλεινὸς Γρηγόριος Ἰωαννίνων ὁσονοῦπου ἀπέρχεται εἰς Κόνιτσαν ὡς ἔξαρχος. Ἡ ἐξarchία τοῦ Δωροθέου ἐχρηζε, ὡς ἀμερολήπτως ὑφ' ἡμῶν ἐχαρκτηρίσθη ἐξarchίας ἰδίας, καὶ ἤδη ἡ μήτηρ Ἐκκλησία ἀποστέλλει τὸν Ἰωαννίνων, ὅστις πιστεύομεν ἐν τῇ διακρινοῦσῃ

αὐτὸν εὐθυδικίᾳ, καὶ τὴν ἐπαρχίαν θέλει δικαιοῦσαι καὶ τὸν γηραιὸν Βασίλειον τὸν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ὀπωδήποτε ποιμάναντα αὐτήν, θέλει πείσει, ἀφοῦ δὲν δύναται ὑπὸ τοῦ γήρατος νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, ἵα παραιτηθῇ ἐκουσίως λαμβάνων ἀμοιβὴν τινα πρὸς ζωάρκειαν εἰ καὶ λέγεται ὅτι ἔχει ἀμύθητον Μ α μ ω ν α.

— Περὶ τῶν ἄλλων ἀρχιερέων γνωστὸν, ὅτι καὶ προεῖδομεν, ὁ Βελεγράδων προσεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Δρυϊνουπόλεως Γρηγόριος ἀσυγγνώστῳ ἐγωίσμῳ καὶ οἴησι ὑποπεσὼν παρὰ πάσας τὰς προσδοκίας ἃς ὁ κόσμος εἶχε περὶ αὐτοῦ ὡς ἀκροῦ Ἰωαννιμιστοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς οἱ ὑπαίτιοι τῶν παρανομιῶν καὶ σφαλμάτων εἰς ἃ ὑποπίπτουσιν οἱ κατὰ τόπους ἀρχιερεῖς εἶναι οἱ ὑποβολεῖς καὶ οἱ δεσποτῆσται ἀρχιερατικοὶ ἀντιπρόσωποι. — καὶ μᾶς πληροφοροῦσι περὶ τοῦ ἐν Βοστίλῃ τοιοῦτου ὑπερακοντίσαντος πολλοὺς φαύλους ὑπαλλήλους διὰ τῆς διαγωγῆς του. . . . περὶ οὗ ἔσως ἐπανέλθωμεν. — Τούτων γενομένων θὰ ἐπέλθῃ καλόν τι ἢ οἱ ἰθύνοντες θὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς ταῦτα ἵνα οἱ ἀρχιερεῖς γίνωνται ὄργανα αὐτῶν καὶ οὕτω θέλομεν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν φαῦλον κύκλον.

— Βεράτιον, Ἀργυροκάστρον καὶ Κορυτσά εἶναι τὰ σημεῖα ἐφ' ἃ δέον νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν καὶ ἰδιῶν μέριμναν περὶ αὐτῶν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Ἡπείρου.

— Εὐτυχῶς ἐν Ἀργυροκάστρῳ ὑπάρχει ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρόξενος πάνυ συνειδῶς τὴν ἀποστολήν του καὶ τιμῶν ἀληθῶς τὴν ἡν ἀντιπροσωπεύει ἀρχὴν ἀπολαύει γενικῆς ὑπολήψεως παρὰ τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς συνοῖκοις Ὀθωμανοῖς, ὅπερ, καὶ μάλιστα διὰ τὸν τόπον τοῦτον, πολὺ σπάνιον.

— Μετὰ τὴν ληστείαν ἥτις συνέβη εἰς Γρανιτισπούλαν τῶν Κουρέντων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδώρου εἰδοποιήθησαν ὡς ἔγραφον προηγουμένως ὑπὸ τῶν κατοίκων αἱ ἀρχαὶ Ἰωαννίνων αἵτινες ἀπέστειλαν ἀμέσως ἀποσπασμα πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν δύο μουλιαζήμιδων, τοῦ Ἀπτουλαρχμᾶν καὶ ἐνὸς ἄλλου. Ἀλλὰ ὅπως εἶνε γνωστὸν ἀντὶ νὰ καταδιώξωσι τοὺς ληστὰς ἤρχισαν νὰ ἀνακρίνωσι τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων, νὰ ἐνοχοποιῶσιν αὐτοὺς, νὰ τοὺς δαίρωσι καὶ νὰ τοὺς ἀπειλῶσιν ὅτι ἂν δὲν παραδώσωσι τοὺς ληστὰς θὰ τοὺς ἀποστείλωσι δεμένους εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ἐννοεῖται ὅπόσον δύσκολος εἶνε ἡ θέσις τῶν ἀτυχῶν Ἡπειρωτῶν ἀπέναντι τοιούτων φυλάκων τῆς ἀσφαλείας, τιμῆς καὶ περιουσίας αὐτῶν. Ἀφ' ἐνὸς εἰσέρχονται οἱ λησταὶ καὶ τοὺς ἀρπάζουν τὴν περιουσίαν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐρχονται οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας καὶ ἀντὶ νὰ καταδιώξωσι τοὺς ληστὰς ὑποβάλλουν εἰς βασανιστήρια τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ζητοῦν χρήματα διὰ νὰ μὴ τοὺς στείλουν δεμένους ὡς ὑπόπτους εἰς Ἰωάννινα. Διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ δὲ ὅτι λέγομεν λόγια ψευδῆ ἀναφέρομεν ὅτι ὁ Ἀπτουλαρχμᾶν καὶ ὁ ἄλλος μουλιαζήμις ἐπῆραν ἀπὸ χωρίον Γρανιτισπούλα λίρας 7, ἀπὸ Ζελίστα λίρας 5, ἀπὸ Ριζὸ λίρας 3, ἀπὸ Τσερκοβίτσα λίρας 4, ἀπὸ Σουλόπουλον μεντζίτια 4, ἀπὸ Κρετσούνιστα εἰκοσάφραγκα 13. Ἐξυλοκόπησαν δὲ καὶ τοὺς μουχταροδημογέροντας

Εἰς Ἄργος διοργανώθη τὴν παρελθούσαν ἐξομαδὰ κτηνοτροφικῆς ἐκθεσὶς εἰς τὴν μετέβη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν ὑπασιπαιτῶν αὐτοῦ. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκθέσεως ἔσχεν ὁ διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς σχολῆς Ὑψινοῦς κ. Σπ. Χασιώτης. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ μοχλὸς ὅλης τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ δικαίως καὶ ὁ τύπος καὶ ὁ Βασιλεὺς συνεχάρησαν τὸν ἀκμάζον Ἡπειρώτην. Ἐκθεσὶς γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν εἰδῶν ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὸ Κράτος διότι τοιοῦτοτρόπως ἐκτιθενται καὶ τὰ καλλιεργούμενα εἶδη καὶ ἕκαστος φροντίζει νὰ βελτιώσῃ εἰς τὸ μέλλον αὐτὰ ἐν Ἑλλάδι, τὸ εἶδος τοῦτο τὸ σπουδαιότερον πάντων παρεμυρίσθη ἐνὶ ἔρεπῃ πρὸ πολλῶν δεκαετηρίδων νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν κυβερνήσεων, τὴν ἐκθεσὶν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἑν Ἀθῆναις Βιοτεχνικῆς ἐταιρίας τῆς πρίεργος εἶνε ὁ μέγας ἀριστὴς Κρήτης πρίγκιψ Γεώργιος. Ὁ Βασιλεὺς ἀπαντῶν εἰς τὴν προσ-

φώνησιν τοῦ κ. Κορόλλι μέλους τῆς βιοτεχνικῆς ἐταιρίας εἶπε τὰ ἑξῆς : « Συγχαίρω τὴν ἐλληνικὴν βιοτεχνικὴν ἐταιρίαν διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως· εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ὅπως τὴν ἐκθεσιν ταύτην παρακολουθήσωσι καὶ ἄλλαι ἐτήσιαι, ἀνὰ πάντας τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους, καθόσον ἡ γεωργία μετὰ τῆς κτηνοτροφίας ἀποτελοῦσι τοὺς πρώτους παράγοντας τῆς εὐθυμίας πάσης χώρας· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον καὶ προσωπικῶς πᾶσαν θέλω καταβάλλει προσπάθειαν, ὅπως εὐδωθῶσιν αὐταὶ καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιτευχθῇ γενικὴ ἐν Ἑλλάδι Κτηνοτροφικὴ ἐκθεσις. Κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι Κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως». Ζητωκραυγαὶ ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τῆς Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παρόντες ἐπεσκέφθησαν εἰτα κατὰ πρῶτον τὸ τμήμα τῶν ἵππων· ἕκαστος ἐκθέτης παρὰ τὸ ἐκθεμὰ του εὐρισκόμενος εἶδε πληροφορίας εἰς τὸν Βασιλέα. Ὁ Βασιλεὺς ἠρώτα ἕνα ἕκαστον μειδιῶν, θωπεύων δὲ μὲ χειροκροτήριον χεῖρα τοὺς ἵππους· ἠρώτα τὸν ἐκθετήν—Πόσα ζῶα ἔχεις; πόσων ἐτῶν εἶνε; Ὁ Βασιλεὺς ἐθαύμασε τοὺς ἡμιόνους τῶν ἐκθετῶν Σάτα καὶ Δένδη γεωργῶν ἐχούσας σώμα ὁμοιάζον πρὸς τὸν ἵππον· τοὺς βόας ἐξήτασεν ὁ Βασιλεὺς μὲ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον· ἀφ' οὗ ἐξήτασεν ἅπαντα τὰ τμήματα, ἥτοι τῶν προβάτων, ἀμνάδων, κριῶν καὶ τράγων, χοίρων καὶ τῶν ὀρνιθοειδῶν, ἀπῆλθεν εἰς Ναύπλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας τὴν Δευτέραν. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐξετέθησαν ζῶα, 82 ἵπποι, 18 ἡμιόνοι, 12 ὄνοι, 52 βόες, 290 πρόβατα, 24 αἰγες, 18 χοῖροι, 7 κύνες, 42 ὀρνιθοειδῆ, 14 περιστερὰ, 6 νῆσσαι, 20 χῆνες, 2 παγόνια—εἶδη δὲ, σάγματα, τυροί, βούτυρον, ὡά, μαλλίον, εἶδη φορβῆς.

— Προχθὲς τὴν 10 1)2 π. μ. συνήλθον ἐν τινὶ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου περὶ τοὺς 25 βουλευταὶ Θεσσαλίας καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῶν πρὸ δύο μηνῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι' ὑπομνήματος Θεσσαλικῶν αἰτημάτων. Συνεφώνησαν δὲ ἀπὸ κοινοῦ πάντες οἱ συνελθόντες ἀντιπρόσωποι Θεσσαλίας, ὅπως ζητήσωσιν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀκολουθῶν αἰτημάτων. α') Νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τὸ ἐκ 3,300,000 δραχμῶν ὑπολειπόμενον ποσὸν τῶν χορηγηθεισῶν 10,000,000 δραχμῶν πρὸς παροχὴν δανείων, ἵνα συμφώνως μὲ τὸν σχετικὸν νόμον περὶ Θεσσαλικῶν βοηθημάτων ἀποτελέσῃ τοῦτο τμήμα Γεωργικῆς Τραπεζῆς μετ' ἄλλων 3,000,000 διατεθεισῶν ὑπὸ τῆς ἰδίας Τραπεζῆς, ὅπως παρέχονται δάνεια εἰς τοὺς γεωργοκτηματίας Θεσσαλοὺς ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ. β') Νὰ χορηγηθῶσι 300,000 δραχμαὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 3,300,000 δραχμ., τὸ ὅποιον νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταστραφεισῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐκκλησιῶν, γ') Νὰ ἀπαλλαχθῶσι 4—5 χωρία τῶν ἀμέσων φόρων ἐπὶ 2—3 ἔτη, ἀνήκοντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Καρδίτσας· καὶ δ') Νὰ παρασχεθῶσιν εὐκολαί τινες ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν κτηματικῶν δανείων εἰς δῆμους τινὰς τῆς Θεσσαλίας.

— Ἠγγέλθη ἐπισήμως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι τὴν 25 Μαΐου ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη εἰς ἀκράσιν τοὺς πρεσβευτὰς καὶ τοὺς ἐπιτετραμμένους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβειῶν μετὰ τῶν διερμηνέων τῶν. Μεταξὺ τούτων ἐδέχθη καὶ τὸν ἡμέτερον ἐπιτετραμμένον κ. Ζαλοκώσταν εἰς τὸν ὅποιον ἐπεδαψίλευσε πολλὰς φιλοφρονήσεις. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἠρώτησε τὸν κ. Ζαλοκώσταν καὶ περὶ τῆς υἱείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασ. Οἰκογενείας. Τὴν 28 Μαΐου ἡμέραν τοῦ προσκυνήματος ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη καὶ πάλιν εἰς ἀκράσιν τοὺς ξένους διπλωμάτας μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸν κ. Ζαλοκώσταν. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲ παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὰ αὐτὰ δέγματα εὐμενείας.

— Καθ' ἡ τηλεγραφεῖ ὁ ἐκ Ν. Ὑόρκης ἔλθων πρόξενος ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος Δέβει ἐπανερχόμενος ἐκ Φιλιππίνων νήσων εἰς Ἀμερικὴν θὰ διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

— Βουλευτὴς Ἀττικῆς κατὰ τὴν ἐκλογὴν

τὴν γενομένην κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός κ. Ἀλέξανδρος Σκουζας ὑπερτερήσας κατὰ 2 χιλ. περίπου ψήφους τὸν πρῶτον ἐπικρατῶντα στρατηγὸν Σμολέσκη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκοντο ἐκ Μαγνησίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κάλωτὰ ὁ Γεώργιος Σταματοπούλας, Γεώργιος Δημητρίου καὶ ὁ Πέτρος Σταύρου, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Προσόγιανν ὁ κ. Γρηγόριος Σούρας, ἐκ Βουκουρεστίου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Τρεβεντίου ὁ κ. Ἰωάννης Πατίκος, ἐκ Σακίων καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Μπάγιαν ὁ κ. Θεοφάνης Φιλίδης· ἀφίκετο ἐκ Κατεσπόδος καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κορολῶτας.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Ἐάνθη ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Σπυρίδων Ἰσάντης.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ ἐκ Νεγάδων κ. Χαρίλαος Χαρισιάδης, ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Πέτρος Πανταζῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Δραγαρίου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Ἰωάννης Παπασταυρούλου· ἐξ Ἄνω Βεϊτσης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Ματθαῖος Μίμος, ἐκ Κουκουλίου ὁ κ. Ἰωαννίδης σχολάρχης.

— Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κάλλιτος νέος Κωνστ. Μολυδάδας τελειόφοιτος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν δὸς ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς τὰς ἐπιδιδασκτορίας ἐξετάσεις ἀνγορεύθη διδάκτωρ μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα καμψήφει. Ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εὐστοχος ἐτοιμότης, ἀποτελέσματα μακροχρόνιου ἐνδελεχοῦς μελέτης, μεθ' ὧν ἀπῆλθεν εἰς τὰ προταθέντα αὐτῷ ζητήματα, πρὸς δὲ ἡ ἰδιαίτερα προσφώνησις τοῦ κοσμητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τιμῶσιν ἀληθῶς τὴν εὐάνδρον πατρίδα καὶ ἀνάγκασιν εὐρὺ τὸ στάδιον διὰ τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα. Μαζὺ μὲ τὰς ἐγκαρδίας εὐχὰς τῶν ἀπειροπληθῶν φίλων προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικὰς μας. Τραχήλης

— Ὅσοι μεταβαίνουν εἰς τὰ λουτρά Αἰδηψοῦ ἂς ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἐστιατόριον τοῦ Πλατάνου ἔχει ἐνοικιάσει ὁ Ἡπειρώτης κ. Θεόδωρος Ζωσιμῆς γνωστὸς ἤδη ἐν Αἰδηψῷ, διότι ἐπὶ ἔτη διήρτησε τὸ ἐστιατόριον τοῦ Σταδίου, ὅπου ἡ μαγειρικὴ του ἐξετιμήθη παρ' ὅλων καὶ διὰ τὴν ὅποιαν διακρίνεται μόνος αὐτός. Συνιστῶμεν ὅθεν ἀδιστακτικῶς εἰς πάντας τὸ ἐστιατόριον τοῦ Πλατάνου.

Ἀξιότιμος κύριε

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι διὰ τῶν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν, τὴν 16ην ὁδεύοντος, ἀνεστήθη ὁ ἐνταῦθα Ἡπειρωτικὸς Σύνδεσμος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης τῶν Ἡπειρωτῶν». Ὅθεν παρακαλεῖσθε, ὅπως εὐαρεστούμενοι παράσχητε τὴν εὐγενὴ σύμπραξιν σας πρὸς εὐδωσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τῆς Ἀδελφότητος σκοποῦ.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 29 Μαΐου 1899

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἀθ. Πετρίδης Κ. Ι. Κόκορος
 Ὁ Γραμματεὺς Ὁ Ταμίας
Κωνστ. Ν. Λίτος Νικόλ. Μπίτσιος

Τὸ Συμβούλιον

Ἀριστείδης Αὐδῆς, Ἀθανάσιος Ζούπας, Μιχαὴλ Μπαλακώστας, Λάζος Παπαπέτρου, Θεοφάνης Παππᾶς, Ἀθανάσιος Δενδούλης, Θωμᾶς Κάλτσος, Βασίλειος Πανταζῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ ἅπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυσταροῦντες τὰς συνδρομάς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

— Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυσταροῦν τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλοῦνται ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τοὺς **Ἀδελφούς Χαῖτα**, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίᾳ κ. **Ἰω. Χαρισιάδην**, οἱ ἐν Κλίρῳ εἰς τὸν κ. **Χαρίσην Βασιλείου**, οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. **Η. Κιτσονέδην**, οἱ ἐν Τρικλάσις εἰς τὸν κ. **Μ. Σπυράκον**, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν κ. **Ζούγκον**,

οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. **Μετ. Χαρίτην** εἰς τὰ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κιόρῃ εἰς τὸν κ. **Ν. Θρόνον**.—Ἐκαστῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάξῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» βρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Χρηματιστηρίου.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζων ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτῶν, (ὠτίτιαι, πολύποδες τῶν ὠτῶν, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὠταρίων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λαρυγγος (σφύλιν, φθίσιν, πολύποδες, καρκῖνα κλπ.) δι' ὅλους νεωτᾶτες μεθόδους καὶ τελειωτάτων ἐργαλείων ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοὺς μεταβάς εἰς Παρίσιους παρακολουθήσας τὰς μεθόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ὅρα ἐπισκέψεως **10—12 καὶ 3—5** ναθ' ἐκάστην.

Ὅδὸς **Ἀγίας Φιλοθέης** ἀριθ. **12** ἀκτικῷ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἅπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας καὶ ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέροις πατρίδας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ
Δρομολόγιον ἐξωτερικῶν γραμμῶν ἐκ Πειραιῶς.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

Τρίτην (Μεσημβρίαν) διὰ Χανιά Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

» (ὥρα 3 μ. μ.) διὰ Δαρδανέλια **Κ** λην καὶ Πύργον (Βουλγαρίας).

» (ὥρα 7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην.

» (ὥρα 7 μ. μ.) διὰ Πάτρας κ.τ.λ. καὶ **Ἀγίους 40.**

Τετάρτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πρέβεζαν, Σαλαῶραν.

Πέμπτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πρέβεζαν, Σαλαῶραν.

Παρασκευὴν (7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην.

Σάββατον (ὥρ. 8 π. μ.) διὰ Πάτρας Κέρκυραν καὶ **Ἀγίους 40.**

Ἀφίξεις ἐξ Ἀγίων 40 εἰς Πειραιᾶ.

Τρίτην πρωὶ καὶ Παρασκευὴν ἀπόγευμα.

ΣΗΜ. Οἱ Ἡπειῶται συμφέρον ἔχουσι νὰ ὑποστηρίζωμεν τὴν ἐταιρίαν ταύτην, ἀφοῦ συνέδεσε τὴν πατρίδα μας διὰ τόσων ἀτμοπλοικῶν γραμμῶν ἐξυπηρετουσῶν τακτικώτατα τὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἡπείρου μὲ ὅλα τὰ μέρη, ὅπου οἱ Ἡπειῶται ταξιδεύουσι. Συμφέρον δὲ ἰδιαίτερον μέγιστον ἔχουσι οἱ δι' **Ἀγίους 40** ταξιδεύοντες καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἐταιρίαν ταύτην προθυμώτατα.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὅδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ θარიότης ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτή. Τιμαὶ ἀκαταγόνιστοι εἰς τὰ μὲν συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖον.